Επίσημη Εφημερίδα
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EL
Σειρά L

2025/11

14.1.2025

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2025/11 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Δεκεμβρίου 2024

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1806 όσον αφορά το Βανουάτου

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 77 παράγραφος 2 στοιχείο α),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ([1]),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/1806 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([2]) απαριθμεί τις τρίτες χώρες οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών («υποχρέωση θεώρησης») και εκείνες οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση θεώρησης για διαμονή που δεν υπερβαίνει τις 90 ημέρες εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών («απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης»).

(2) Η Δημοκρατία του Βανουάτου περιλαμβάνεται στο μέρος 1 του παραρτήματος ΙΙ του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1806 ως τρίτη χώρα οι υπήκοοι της οποίας απαλλάσσονται από την υποχρέωση θεώρησης. Η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης εφαρμόζεται για τους υπηκόους του Βανουάτου από την 28η Μαΐου 2015, όταν υπεγράφη και τέθηκε σε εφαρμογή προσωρινά η συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Δημοκρατίας του Βανουάτου σχετικά με την απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης για βραχεία διαμονή ([3]) («συμφωνία»), σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1 της συμφωνίας. Η συμφωνία άρχισε να ισχύει την 1η Απριλίου 2017.

(3) Από τις 25 Μαΐου 2015 το Βανουάτου εφαρμόζει προγράμματα χορήγησης ιθαγένειας σε επενδυτές, μέσω των οποίων υπήκοοι τρίτων χωρών που διαφορετικά θα υπόκειντο στην υποχρέωση θεώρησης είναι σε θέση να αποκτήσουν την ιθαγένεια του Βανουάτου ως αντάλλαγμα για την πραγματοποίηση επένδυσης και, ως εκ τούτου, να αποκτήσουν πρόσβαση χωρίς θεώρηση στην Ένωση.

(4) Δεδομένου ότι η χορήγηση ιθαγένειας από το Βανουάτου στο πλαίσιο των προγραμμάτων χορήγησης ιθαγένειας σε επενδυτές θεωρήθηκε ότι συνιστά καταστρατήγηση της ενωσιακής διαδικασίας θεώρησης βραχείας διαμονής και της αξιολόγησης των κινδύνων για την ασφάλεια και τη μετανάστευση που αυτή συνεπάγεται, καθώς και αυξημένο κίνδυνο για την εσωτερική ασφάλεια και τη δημόσια τάξη των κρατών μελών, στις 3 Μαρτίου 2022 το Συμβούλιο εξέδωσε την απόφαση (ΕΕ) 2022/366 ([4]) με την οποία αναστάλθηκε μερικώς η εφαρμογή της συμφωνίας, σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 4 της συμφωνίας. Η αναστολή εφαρμογής της συμφωνίας περιορίζεται στα κοινά διαβατήρια που έχουν εκδοθεί από το Βανουάτου από τις 25 Μαΐου 2015 και μετά, όταν άρχισε να αυξάνεται σημαντικά ο αριθμός των επιτυχόντων αιτούντων στο πλαίσιο των προγραμμάτων του Βανουάτου για χορήγηση ιθαγένειας σε επενδυτές.

([1]) Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2024 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2024.

([2]) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1806 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Νοεμβρίου 2018, περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών, και του καταλόγου των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή (ΕΕ L 303 της 28.11.2018, σ. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1806/oj).

([3]) ΕΕ L 173 της 3.7.2015, σ. 48, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2015/1035/oj.

([4]) Απόφαση (ΕΕ) 2022/366 του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 2022, για τη μερική αναστολή της εφαρμογής της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Δημοκρατίας του Βανουάτου σχετικά με την απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης για βραχεία διαμονή (ΕΕ L 69 της 4.3.2022, σ. 105, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2022/366/oj).

(5) Στις 27 Απριλίου 2022 η Επιτροπή εξέδωσε τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2022/693 ([5]), με τον οποίο αναστάλθηκε προσωρινά η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης για τους υπηκόους του Βανουάτου από τις 4 Μαΐου 2022 έως τις 3 Φεβρουαρίου 2023, σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 6 πρώτο εδάφιο στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1806.

(6) Κατά την περίοδο μετά την έναρξη εφαρμογής της προσωρινής αναστολής της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης στις 4 Μαΐου 2022, και σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 6 πρώτο εδάφιο στοιχείο α) τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1806, η Επιτροπή καθιέρωσε ενισχυμένο διάλογο με το Βανουάτου με στόχο την επανόρθωση των περιστάσεων που οδήγησαν στην προσωρινή αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης. Ωστόσο, το Βανουάτου δεν συμμετείχε με ουσιαστικό τρόπο κατά τη διάρκεια του εν λόγω διαλόγου.

(7) Λόγω της διατήρησης των περιστάσεων που οδήγησαν στην προσωρινή αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωσης θεώρησης και της έλλειψης δέσμευσης εκ μέρους του Βανουάτου για την αντιμετώπισή τους, το Συμβούλιο, με την απόφαση (ΕΕ) 2022/2198 του Συμβουλίου ([6]), κατήργησε την απόφαση (ΕΕ) 2022/366 και ανέστειλε την εφαρμογή της συμφωνίας στο σύνολό της από τις 4 Φεβρουαρίου 2023.

(8) Δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 6 πρώτο εδάφιο στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1806, η Επιτροπή εξέδωσε τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2023/222 ([7]) την 1η Δεκεμβρίου 2022, ο οποίος ανέστειλε προσωρινά την απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης για όλους τους υπηκόους του Βανουάτου από τις 4 Φεβρουαρίου 2023 έως τις 3 Αυγούστου 2024.

(9) Κατά την περίοδο μετά την έναρξη εφαρμογής, στις 4 Φεβρουαρίου 2023, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2023/222, η Επιτροπή συνέχισε τον ενισχυμένο διάλογο με το Βανουάτου. Πραγματοποιήθηκαν τέσσερις συνεδριάσεις μεταξύ Φεβρουαρίου 2023 και Απριλίου 2024, και πολυάριθμες γραπτές ανταλλαγές πληροφοριών.

(10) Οι περισσότερες ανησυχίες οι οποίες σχετίζονται με τα προγράμματα χορήγησης ιθαγένειας σε επενδυτές που εφαρμόζει το Βανουάτου και οι οποίες παρουσιάστηκαν από την Επιτροπή στον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2022/693 εξακολουθούν να υφίστανται. Παρότι το Βανουάτου ενέκρινε ορισμένες νομοθετικές αλλαγές το 2023 με στόχο την αντιμετώπιση των εν λόγω ανησυχιών, δεν προσκόμισε επαρκή αποδεικτικά στοιχεία ότι οι εν λόγω αλλαγές εφαρμόζονται και ότι επαρκούν για να μετριαστούν οι κίνδυνοι για την ασφάλεια που ενέχουν τα οικεία προγράμματα χορήγησης ιθαγένειας σε επενδυτές.

(11) Τα προγράμματα χορήγησης ιθαγένειας σε επενδυτές που εφαρμόζει το Βανουάτου συνεχίζουν να μην περιλαμβάνουν καμία απαίτηση πραγματικής διαμονής ή φυσικής παρουσίας των αιτούντων στο Βανουάτου. Η διαχείριση της διαδικασίας υποβολής αιτήσεων εξακολουθεί να γίνεται από εξειδικευμένους οργανισμούς που βρίσκονται εκτός του Βανουάτου, με αποτέλεσμα να μην χρειάζεται οι αιτούντες να έχουν άμεση επαφή με τις αρχές του Βανουάτου. Δεν διεξάγονται συνεντεύξεις με τους αιτούντες κατά τη διάρκεια της διαδικασίας υποβολής αιτήσεων. Η απουσία απαίτησης για συνέντευξη με φυσική παρουσία μειώνει τις δυνατότητες των αρχών του Βανουάτου να αξιολογήσουν δεόντως τους αιτούντες και να επαληθεύσουν τις πληροφορίες που παρέχονται στην αίτησή τους, συμπεριλαμβανομένης της ορθότητας και της αξιοπιστίας τους.

(12) Οι αιτήσεις εξακολουθούν να διεκπεραιώνονται εντός πολύ σύντομων προθεσμιών. Για παράδειγμα, η διαδικασία ελέγχου και δέουσας επιμέλειας των αιτήσεων διαρκεί το πολύ 14 ημέρες, με δυνατότητα παράτασης έως τις 30 ημέρες. Το ποσοστό απόρριψης των αιτήσεων εξακολουθεί να είναι εξαιρετικά χαμηλό, γεγονός που επιβεβαιώνει την εκτίμηση της Επιτροπής ότι η διαδικασία ελέγχου είναι αναξιόπιστη. Σύμφωνα με πληροφορίες που παρασχέθηκαν από το Βανουάτου το 2022 και το 2023, το Βανουάτου έλαβε 1 988 αιτήσεις για την απόκτηση ιθαγένειας ως αντάλλαγμα για την πραγματοποίηση επένδυσης, εκ των οποίων μόνο 27 απορρίφθηκαν.

(13) Τον Μάρτιο του 2023 το Βανουάτου τροποποίησε τον νόμο περί ιθαγένειας αντικαθιστώντας τα αρμόδια θεσμικά όργανα για τον έλεγχο και την άσκηση της δέουσας επιμέλειας των αιτήσεων και των σχετικών διαδικασιών. Ειδικότερα, η προηγούμενη επιτροπή εσωτερικού ελέγχου που διοριζόταν από τον πρωθυπουργό αντικαταστάθηκε από τρία θεσμικά όργανα: την αστυνομία του Βανουάτου, τη μονάδα χρηματοοικονομικών πληροφοριών και τις υπηρεσίες μετανάστευσης του Βανουάτου. Τα εν λόγω θεσμικά όργανα ελέγχουν και ασκούν τη δέουσα επιμέλεια στις αιτήσεις, μεταξύ άλλων ερευνώντας στις βάσεις δεδομένων της Ιντερπόλ, και υποβάλλουν έκθεση στον Γενικό Γραμματέα της επιτροπής ιθαγένειας. Αν και, από τη μία πλευρά, η νέα διαδικασία φαίνεται να μετριάζει τον κίνδυνο χορήγησης της ιθαγένειας σε πρόσωπα που είναι καταχωρισμένα στις βάσεις δεδομένων της Ιντερπόλ, από την άλλη δεν περιλαμβάνει άλλα στοιχεία που είναι αναγκαία για την ορθή αξιολόγηση του κατά πόσον οι αιτούντες συνιστούν κίνδυνο για την ασφάλεια. Ειδικότερα, δεν υπάρχουν επαρκή μέσα ώστε οι αρχές του Βανουάτου να επαληθεύουν την ακρίβεια των εγγράφων που εκδίδονται από τη χώρα καταγωγής ή διαμονής των αιτούντων, όπως των εγγράφων ταυτότητας και ποινικού μητρώου, δεδομένου ότι οι εν λόγω αρχές δεν ανταλλάσσουν πληροφορίες με τις χώρες καταγωγής ή διαμονής των αιτούντων.

([5]) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2022/693 της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2022, σχετικά με την προσωρινή αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για τους υπηκόους του Βανουάτου (ΕΕ L 129 της 3.5.2022, σ. 18, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/693/oj).

([6]) Απόφαση (ΕΕ) 2022/2198 του Συμβουλίου, της 8ης Νοεμβρίου 2022, για την εν όλω αναστολή της εφαρμογής της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Δημοκρατίας του Βανουάτου σχετικά με την απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης για βραχεία διαμονή (ΕΕ L 292 της 11.11.2022, σ. 47, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2022/2198/oj).

([7]) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2023/222 της Επιτροπής, της 1ης Δεκεμβρίου 2022, σχετικά με την προσωρινή αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για όλους τους υπηκόους του Βανουάτου (ΕΕ L 32 της 3.2.2023, σ. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/222/oj).

(14) Οι χώρες καταγωγής των επιτυχόντων αιτούντων το 2022 και το 2023 περιλαμβάνουν κυρίως χώρες των οποίων οι υπήκοοι υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης. Το 2023 οι περισσότερες αιτήσεις προέρχονταν από υπηκόους της Κίνας (519) και της Ρωσίας (237). Σε αντίθεση με άλλες τρίτες χώρες που εφαρμόζουν προγράμματα χορήγησης ιθαγένειας σε επενδυτές, το Βανουάτου συνέχισε να αποδέχεται και να επεξεργάζεται αιτήσεις Ρώσων υπηκόων μετά την έναρξη του επιθετικού πολέμου της Ρωσίας κατά της Ουκρανίας.

(15) Πριν από το 2021, τα άτομα που αποκτούσαν την ιθαγένεια του Βανουάτου μέσω προγράμματος χορήγησης ιθαγένειας σε επενδυτές μπορούσαν επίσης στη συνέχεια να υποβάλουν αίτηση για αλλαγή ονόματος στο Βανουάτου. Κατά τη διάρκεια του ενισχυμένου διαλόγου, το Βανουάτου ενημέρωσε την Επιτροπή ότι το 2021 η σχετική νομοθεσία τροποποιήθηκε ώστε να προβλέπει ότι τα άτομα με διπλή ιθαγένεια δεν μπορούν να καταχωρίσουν αλλαγή ονόματος στο Βανουάτου. Ωστόσο, το Βανουάτου ενημέρωσε επίσης την Επιτροπή ότι δεν τηρεί αρχεία αλλαγών ονόματος που καταχωρήθηκαν πριν από το 2019. Ως εκ τούτου, δεν μπορούσε να παράσχει πληροφορίες σχετικά με τον αριθμό των προσώπων που απέκτησαν την ιθαγένεια ως αντάλλαγμα για την πραγματοποίηση επένδυσης και στη συνέχεια άλλαξαν το όνομά τους, ούτε σχετικά με τυχόν ελέγχους παρακολούθησης στα εν λόγω πρόσωπα.

(16) Αν και το Βανουάτου ενημέρωσε την Επιτροπή ότι, βάσει της νομολογίας του, είναι δυνατή η ανάκληση της ιθαγένειας όταν αυτή έχει αποκτηθεί με απάτη ή παράνομα, δεν έχει παράσχει πληροφορίες σχετικά με πραγματικές περιπτώσεις ανάκλησης ιθαγένειας που αποκτήθηκε μέσω των προγραμμάτων για τους επενδυτές. Επιπλέον, το Βανουάτου δεν έχει εφαρμόσει κανέναν διαρθρωτικό μηχανισμό εκ των υστέρων παρακολούθησης για την αντιμετώπιση των πιθανών κενών ασφαλείας όσον αφορά τα περισσότερα από 10 000 διαβατήρια που εκδόθηκαν πριν από την τροποποίηση του νόμου περί ιθαγένειας και την εισαγωγή της φερόμενης ως πιο αυστηρής διαδικασίας ελέγχου ασφαλείας. Τον Φεβρουάριο του 2023, το Βανουάτου συγκρότησε επιτροπή έρευνας επιφορτισμένη με τη διερεύνηση τυχόν εικαζόμενων παραπτωμάτων που διαπράχθηκαν κατά τη διάρκεια της λειτουργίας των προγραμμάτων για τους επενδυτές από τότε που θεσπίστηκαν. Τον Απρίλιο του 2024, το Βανουάτου ενημέρωσε την Επιτροπή ότι η εν λόγω έρευνα βρισκόταν ακόμη σε εξέλιξη και ότι δεν ήταν σε θέση να παράσχει συγκεκριμένη ημερομηνία έως την οποία η επιτροπή έρευνας θα κοινοποιήσει τα πορίσματά της.

(17) Δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1806, πριν από την παύση εφαρμογής του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2023/222, η Επιτροπή υπέβαλε έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με την αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για τους υπηκόους του Βανουάτου, στην οποία περιγράφει λεπτομερώς τον ενισχυμένο διάλογο με το Βανουάτου και συμπεραίνει ότι το Βανουάτου δεν έχει επανορθώσει τις περιστάσεις που οδήγησαν στην αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης.

(18) Ως εκ τούτου, ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/1806 θα πρέπει να τροποποιηθεί με τη μεταφορά της μνείας του Βανουάτου από το μέρος 1 του παραρτήματος ΙΙ στο μέρος 1 του παραρτήματος Ι για την επανεισαγωγή της υποχρέωσης θεώρησης για τους υπηκόους του Βανουάτου.

(19) Όσον αφορά την Ισλανδία και τη Νορβηγία, ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν ([8]), οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 σημείο Β της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου ([9]).

(20) Όσον αφορά την Ελβετία, ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν ([10]), οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 σημεία Β και Γ της απόφασης 1999/437/ΕΚ σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2008/146/ΕΚ του Συμβουλίου ([11]).

([8]) ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1999/439(1)/oj.

([9]) Απόφαση 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες λεπτομέρειες εφαρμογής της συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών, με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 31, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj).

([10]) ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 52, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2008/178(1)/oj.

([11]) Απόφαση 2008/146/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2008, για τη σύναψη εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj).

(21) Όσον αφορά το Λιχτενστάιν, ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν ([12]), οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα που αναφέρεται στο άρθρο 1 σημεία Β και Γ της απόφασης 1999/437/ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2011/350/ΕΕ του Συμβουλίου ([13]).

(22) Ο παρών κανονισμός συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν στις οποίες δεν συμμετέχει η Ιρλανδία, σύμφωνα με την απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου ([14]). Ως εκ τούτου, η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στη θέσπιση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.

(23) Όσον αφορά την Κύπρο, ο παρών κανονισμός συνιστά πράξη που βασίζεται στο κεκτημένο του Σένγκεν ή συνδέεται άλλως με αυτό κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 της πράξης προσχώρησης του 2003,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/1806 τροποποιείται ως εξής:

1) στο μέρος 1 του παραρτήματος I, μετά την καταχώριση «Αφγανιστάν» παρεμβάλλεται η ακόλουθη καταχώριση:

«Βανουάτου»·

2) στο μέρος 1 του παραρτήματος II, διαγράφεται η ακόλουθη καταχώριση:

«Βανουάτου (*)

(*) Η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης για όλους τους υπηκόους του Βανουάτου αναστέλλεται από τις 4 Φεβρουαρίου 2023 έως τις 3 Φεβρουαρίου 2025.».

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Βρυξέλλες, 19 Δεκεμβρίου 2024.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	*Για το Συμβούλιο*
Η Πρόεδρος	*Ο Πρόεδρος*
R. METSOLA	BÓKA J.

([12]) ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/prot/2011/350/oj.

([13]) Απόφαση 2011/350/ΕΕ του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2011, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, όσον αφορά την κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα και την κυκλοφορία των προσώπων (ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj).

([14]) Απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με το αίτημα της Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 64 της 7.3.2002, σ. 20, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj).